

החזק על הכל. פִּינּוּן שֶהֵדִין הַקֶּשֶׁה שְׂרִי עֲלֵיו וְהֵטִיל בּוֹ זְהֻמָּה, אֲסוּר לָהֶם לְאוֹתָם שֶׁנִּקְרְאוּ קֹדֶשׁ. אֵלֶּא לְכָל תְּשֻׁלְכוּן אֹתוֹ וְדַאי, שֶׁהוּא הֵדִין הַחֲצוּפָה, דִּין הַקֶּשֶׁה יוֹתֵר מִן הַפֶּל, שֶׁכְּתוּב (ישעיה כו) וְהַפְּלָבִים עֲזִי נָפֶשׁ.

בא ורואה, כשנזכרה נבלה בתורה, כתוב בישראל קדוש, ולא קדש. פֶּאֶן כְּתוּב וְאַנְשֵי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבְשָׂר בְּשֻׁדָּה טְרֵפָה לֹא תֹאכְלוּ. וְשֵׁם בְּנִבְלָה כְּתוּב (דברים יד) לֹא תֹאכְלוּ כָל נִבְלָה לְגַר אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵי תִתְנַנֶּה וְגו', כִּי עִם קְדוּשָׁתָהּ. קְדוּשׁ וְלֹא קֹדֶשׁ, שֶׁהִרִי נִבְלָה מִצַּד שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִעֲשֶׂתָהּ, שֶׁלֹּא פוֹסֵל אֵת זֶה אֵלֶּא יִשְׂרָאֵל. וְרַבִּים הַגְּנוּנִים יֵשׁ בָּהּ בְּנִבְלָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

אמר רבי שמעון, כתוב פֶּאֶן וְאַנְשֵי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי, וְכְתוּב שֵׁם, כִּי עִם קְדוּשָׁתָהּ לֵה' אֱלֹהֶיךָ. לֵה' אֱלֹהֶיךָ? לִי הִזְיָה צְרִיף לִהְיוֹת! אֵלֶּא שֵׁם (בבא) לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְכֵן (ושם) הַשְׁכִּינָה. וְכְתוּב (ישעיה ד) וְהִזְיָה הַנְּשָׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוּשָׁתָהּ יֹאמֵר לוֹ, וְלֹא קֹדֶשׁ. בְּכֵן קְדוּשָׁתָהּ וְלְמַעַלָּה קֹדֶשׁ. כְּתוּב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לֵה' רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, בְּה"א, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְעַל כֵּן אֲנִשֵּׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וְדַאי. רַבִּי יִצְחָק הִזְיָה יוֹשֵׁב לְפָנַי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ, הִרִי כְּתוּב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לֵה'. בְּסוּף הַפְּסוּקִים כְּתוּב כָּל אֲכָלְיוֹ יֹאשְׁמוּ, מַה זֶה אוֹמֵר? אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, יָפָה אָמַר, כָּל אֲכָלְיוֹ יֹאשְׁמוּ - הִנְנוּ שֶׁכְּתוּב וְאִישׁ כִּי יֹאכַל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וְכו'. וְכְתוּב וְכָל זֶר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ. וּמִשּׁוֹם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִקְרָאוּ קֹדֶשׁ, כְּתוּב כָּל אֲכָלְיוֹ יֹאשְׁמוּ. בֵּא רַבִּי יִצְחָק וְנִשְׁק יָדוֹ וְאָמַר, אִם לֹא כֵּתוּב לְכֵן אֵלֶּא לְשִׁמְעָה דְּבַר זֶה - מִסְּפִיק.

פִּינּוּן דִּדִּינָא תְּקִיפָא שְׂרִיא עֲלוּי, וְאֵטִיל זוּהֻמָּא בֵּיה, אָסִיר לֵהוּ לְאִינוּן דְּאִקְרוּן קֹדֶשׁ. אֵלֶּא לְכָל תְּשֻׁלְכוּן אֹתוֹ וְדַאי, דְּאִיהוּ דִּינָא חֲצִיפָא, דִּינָא תְּקִיפָא יִתִיר מִכָּלֵא, דְּכְתִיב, (ישעיה נו) וְהַפְּלָבִים עֲזִי נָפֶשׁ.

הוא חזי, פד אדפר נבלה באורייתא, כתיב בישראל קדוש, ולא קדש. הָכָא כְּתִיב, וְאַנְשֵי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבְשָׂר בְּשֻׁדָּה טְרֵפָה לֹא תֹאכְלוּ. וְהֵתָם בְּנִבְלָה כְּתִיב, (דברים יד) לֹא תֹאכְלוּ כָל נִבְלָה לְגַר אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵי תִתְנַנֶּה וְגו', כִּי עִם קְדוּשָׁתָהּ. קְדוּשׁ וְלֹא קֹדֶשׁ, דְּהָא נִבְלָה מִסְּטָרָא דִּישְׂרָאֵל אֲתַעְבִּיד, דִּלֹּא פְּסִיל הָאִי אֵלֶּא יִשְׂרָאֵל. וְסִגְיָאִין גְּוֹנִין, אִית בָּהּ בְּנִבְלָה. כְּמָה דְּאוּקִימָנָא.

אמר רבי שמעון, כתיב הָכָא וְאַנְשֵי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי, וְכְתִיב הֵתָם כִּי עִם קְדוּשָׁתָהּ לִי אֱלֹהֶיךָ. לִי אֱלֹהֶיךָ, לִי מִיבְעֵי לִיה. אֵלֶּא הֵתָם (ס"א הבא) לְעִילָא לְעִילָא. וְהָכָא (ס"א והתם) שְׁכִינָתָא. וְכְתִיב, (ישעיה ד) וְהִזְיָה הַנְּשָׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוּשָׁתָהּ יֹאמֵר לוֹ וְלֹא קֹדֶשׁ. בְּכֵן קֹדֶשׁ, וְלְעִילָא קֹדֶשׁ. כְּתִיב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִי רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, בְּה"א כְּמָה דְּאוּקִימָנָא. וְעַל דָּא וְאַנְשֵי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וְדַאי.

רבי יצחק הוה יתיב קמיה דרבי שמעון, אמר ליה הָא כְּתִיב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִי סוּפִיָּה דְּקָרָא כְּתִיב כָּל אֲכָלְיוֹ יֹאשְׁמוּ, מָאי קָא מִיירִי. אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁפִיר קָא אָמַר, כָּל אֲכָלְיוֹ יֹאשְׁמוּ, הִינְנוּ דְּכְתִיב, (ויקרא כב) וְאִישׁ כִּי יֹאכַל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וְגו'. וְכְתִיב, וְכָל זֶר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ. וּמִשּׁוֹם דִּישְׂרָאֵל אִקְרוּן קֹדֶשׁ, כְּתִיב כָּל אֲכָלְיוֹ יֹאשְׁמוּ. אֲתָא רַבִּי יִצְחָק וְנִשְׁקִיק דִּדּוּי, אָמַר, אִי לֹא אֲתִינָא הָכָא אֵלֶּא לְמִשְׁמַע מְלָה דָּא סִגְיָא.